

**ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

οργάνωση της **ΑΝΤΑΡΣΙΑ**.

Εργατική Πρωτομαγιά

**Παλεύουμε για τα
σύγχρονα δικαιώματά μας στην εργασία!**

Παλεύουμε για να σταματήσουν οι πόλεμοι!

Η Πρωτομαγιά δεν είναι αργία, είναι απεργία! Κ ατεβαίνουμε στο δρόμο και υψώνουμε ανάστημα απέναντι στην εργοδοσία, την κυβέρνηση της ΝΔ, τους γραφειοκράτες της ΕΕ και τους γαλονάδες του ΝΑΤΟ. Όλους εκείνους δηλαδή που:

Μας θέλουν κρέας για οβίδες ή γρανάζια στις μηχανές του πολέμου!

Οι δηλώσεις του Δένδια πως πρέπει να συνηθίσουμε στα φέρετρα με την ευρωπαϊκή ή την ελληνική σημαία, φαντάζουν ολοένα και πιο κοντινές. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ αιματοκυλούν το Ιράν, το Λίβανο, την Παλαιστίνη προσπαθώντας να κάνουν κουμάντο στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ντύνεται στο χακί, με τα 800δισ πολεμικών εξοπλισμών του Rearm Europe, ενώ συνολικά η ζωή αλλάζει στην εποχή των πολέμων, ώστε να ξαναμοιραστεί ο κόσμος στα πεδία των μαχών.

Η Ελλάδα μπαίνει για τα καλά στο χορό. Οι φρεγάτες και τα F-16 στην Κύπρο, η παροχή κάθε διευκόλυνσης στους Αμερικανούς μέσω των βάσεων, οι πύραυλοι Patriot στη Σαουδική Αραβία και η κάθε μορφής συνεργασία με το Ισραήλ που φτάνει μέχρι και σε αποστολή στρατευμάτων στη ματωμένη Γάζα, δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα του λαού. Εξυπηρετούν τις βλέψεις της ελληνικής ολιγαρχίας, της τάξης του Μυτιληναίου που μας έλεγε ότι είναι καιρός για «κανόνια, όχι βούτυρο» και του Μαρινάκη που ανησυχεί για τα στενά του Ορμούζ και τα κέρδη των πετρελαιάδων και των εφοπλιστών...

Το λογαριασμό των πολέμων του κεφαλαίου τον πληρώνει η εργατική τάξη, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Προς το παρόν, οι λαοί του Ιράν, της Παλαιστίνης, του Λιβάνου ματώνουν αλλά εξακολουθούν να αντιστέκονται ηρωικά, ενώ εμείς βλέπουμε το κόστος ζωής να εκτινάσσεται, τις όποιες κοινωνικές παροχές να εξαλείφονται και τα ΜΜΕ των ολιγαρχών να μας ταΐζουν πατριδοκαπηλία για να εκβιάσουν τη σιωπηλή μας συναίνεση.

Θέλουν να ζούμε και να πεθαίνουμε για τα κέρδη τους!

Εν έτη 2026 οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες όχι μόνο δεν βλέπουμε τις ζωές μας να βελτιώνονται χάρη στην τεχνολογική πρόοδο, αλλά αντίθετα οι εργασιακές σχέσεις επιδεινώνονται διαρκώς. Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και μεγάλο μέρος της αστικής δήθεν αντιπολίτευσης (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ακροδεξιά) έχουν καταπατήσει το 8ωρο, ακόμα και με 13ωρο (δια χειρός Νίκης Κεραμέως), στο όνομα μάλιστα της «ελευθερίας» να διαλέξεις περισσότερη εκμετάλλευση. Τα σωματεία φακελώνονται στο ΓΕΜΗΣΟΕ ή εξαναγκάζονται να κάνουν ηλεκτρονικές εκλογές, οι συνδικαλιστές αντιμετωπίζουν πειθαρχικές και ποινικές δίωξεις, το απεργιακό δικαίωμα μπαίνει ολοένα και περισσότερο στο στόχαστρο.

Έτσι κάπως διαμορφώνεται η καθημερινότητα του κόσμου της δουλειάς. Με το μισθό να τελειώνει στις 15 του μήνα και τα ωράρια ολοένα να ξεχειλώνονται, με τον βούρδουλα της ανταγωνιστικότητας στον ιδιωτικό τομέα και αξιολόγησης στο δημόσιο, ώστε να απολύεται όποιος αντιμιλάει. Η νέα γενιά αντικρύζει την άβυσσο της επισφάλειας, και της εργασίας χωρίς δικαιώματα. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση μοιράζει κουπόνια πείνας και πανηγυρίζει –μαζί με τις συνδικαλιστικές ηγεσίες– για την υποτιθέμενη επιστροφή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, με μισθούς που δεν βγαίνει ο μήνας. Οι δολοφονημένες εργάτριες στο εργοστάσιο της **Βιολάντα** που προστέθηκαν στους πάνω από 200 νεκρούς της τάξης μας στους χώρους δουλειάς το 2025 αποδεικνύουν ότι το κεφάλαιο δεν έχει κανέναν ενδοιασμό για να αυξήσει την κερδοφορία του, ακόμα και αν οι χώροι δουλειάς έχουν διαρροή γκαζιού. Δεν θα επιτρέψουμε άλλες εργοδοτικές δολοφονίες, δεν θα δουλεύουμε σε υποψήφια νεκροταφεία εργατών.

Με ένα εργατικό κίνημα ταξικής χειραφέτησης για τις κατακτήσεις του 21^{ου} αιώνα!

Είναι φανερό ότι **χρειάζεται ένα νέο εργατικό κίνημα σε μορφές και περιεχόμενο** για να μπορέσει να απαντήσει στην επίθεση που εξαπολύεται στην εργατική τάξη. Ένα κίνημα που θα βάλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες τύπου Παναγόπουλου και σία, τον υποταγμένο εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Αυτών που προσπαθούν να κάνουν το εργατικό κίνημα εταίρο του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων, μασουλώντας για αντάλλαγμα ευρωπαϊκά κονδύλια, οργανώνοντας συνέδρια σε πολυτελή ξενοδοχεία και έχοντας τελικά ανύπαρκτη σχέση με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Χρειάζεται ένα εργατικό κίνημα που θα υπερβεί τα όρια του ΠΑΜΕ που βάζει φρένο στη δυναμική των αγώνων όταν ξεφεύγουν από τον έλεγχό του και απαξιώνει τα πολιτικά αιτήματα με την πρόφαση ότι καπιταλισμό έχουμε «είτε έτσι, είτε αλλιώς» (πχ δημόσιο ή ιδιωτικό) πάλι χαμένοι θα είμαστε.

Το εργατικό κίνημα που μπορεί όχι απλά να διεκδικήσει τα χαμένα ολόκληρων αιώνων όπως είναι το 8 ώρο που καταστρατηγείται, αλλά να ορίσει και τα σύγχρονα δικαιώματα της τάξης στον αιώνα μας είναι **ένα κίνημα που:**

- Θα απαντάει στα καθολικά συμφέροντα της εργατικής τάξης διεκδικώντας από το μισθό, τα ωράρια και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, μέχρι το σταμάτημα του πόλεμου και της ακρίβειας, τις ανάγκες για δημόσια αγαθά, για ελεύθερο χρόνο και πολιτισμό.
- Θα τα βάζει με το σύνολο των εχθρών της εργατικής τάξης, από τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, μέχρι τις κυβερνήσεις, την ΕΕ και τους μηχανισμούς της που εκφράζουν το συλλογικό κεφάλαιο και προωθούν όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο.
- Θα οργανώνεται μέσα στους χώρους δουλειάς με κέντρο τις γενικές συνελεύσεις που οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες θα συζητάνε τα προβλήματα και τις διεκδικήσεις τους, θα οργανώνουν τους αγώνες τους και θα συντονίζονται μακριά από την γραφειοκρατία της υποταγής.

Με την αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική αριστερά μπροστά!

Η αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική αριστερά είναι η μόνη που μπορεί να μπει σφήνα στην πολιτική της συναίνεσης των αστικών κομμάτων και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Γιατί είναι μέσα στους αγώνες που ξεσπούν και προσπαθεί να τους δώσει ανατρεπτική προοπτική. Προωθεί την κοινή πάλη όλων των αγωνιζόμενων κομματιών. Δεν φοβάται να πει ότι πρέπει να χάσει πλούτο και εξουσία το κεφάλαιο για να ζήσει ο κόσμος της εργασίας – άρα να κρατικοποιηθούν όλα τα δημόσια αγαθά και οι επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας. Να φύγουμε από τους μηχανισμούς του πολέμου και της οικονομικής ασφυξίας την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Η πολιτική της τρομάζει τους κυβερνητικούς εκπροσώπους (όπως ο Άδωνης και ο Πρετεντέρης) για αυτό και τη συκοφαντούν.

Στα σχέδια του κεφαλαίου και των κυβερνώντων που το υπηρετούν η απάντηση πάντα θα είναι οι Πρωτομαγίες μας!

Όπως στο **Σικάγο** το 1886 ο αιματοβαμμένος ξεσηκωμός των συνδικάτων για το οχτάωρο αντήχησε σε όλο τον κόσμο. Όπως στην **Θεσσαλονίκη** το 1936 η εργατική τάξη με μπροστάρηδες τους καπνεργάτες τα έβαλε με την εργοδοσία, τη χωροφυλακή και το στρατό. Όπως στην **Καισαριανή** το 1944 ανήμερα Πρωτομαγιάς οι 200 αλύγιστοι κομμουνιστές έπεσαν στο όνομα της πανανθρώπινης χειραφέτησης από το τέρας του ναζισμού και το σύστημα που το εξέθρεψε.

Ο χειρότερος εφιάλης τους είναι να οργανώσει η εργατική τάξη τη δύναμη που έχει στα χέρια της. Για να ανατρέψει την εκμετάλλευσή της, τους πολέμους που τη βάζουν να δίνει το αίμα της συμμετέχει, το σάπιο απάνθρωπο σύστημά τους. Να παλέψει για μια κοινωνία με κέντρο την ελευθερία, την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, τη συνεργασία και την ισότητα, μια νέα κομμουνιστική προοπτική.

**ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

kommap.gr

οργάνωση της **ΑΝΤΑΡΣΙΑ**

**ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

οργάνωση της **ΑΝΤΑΡΣΙΑ**.

Εργατική Πρωτομαγιά

**Παλεύουμε για τα
σύγχρονα δικαιώματά μας στην εργασία!**

Παλεύουμε για να σταματήσουν οι πόλεμοι!

Η Πρωτομαγιά δεν είναι αργία, είναι απεργία! Κ ατεβαίνουμε στο δρόμο και υψώνουμε ανάστημα απέναντι στην εργοδοσία, την κυβέρνηση της ΝΔ, τους γραφειοκράτες της ΕΕ και τους γαλονάδες του ΝΑΤΟ. Όλους εκείνους δηλαδή που:

Μας θέλουν κρέας για οβίδες ή γρανάζια στις μηχανές του πολέμου!

Οι δηλώσεις του Δένδια πως πρέπει να συνηθίσουμε στα φέρετρα με την ευρωπαϊκή ή την ελληνική σημαία, φαντάζουν ολοένα και πιο κοντινές. Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ αιματοκυλούν το Ιράν, το Λίβανο, την Παλαιστίνη προσπαθώντας να κάνουν κουμάντο στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ντύνεται στο χακί, με τα 800δισ πολεμικών εξοπλισμών του Rearm Europe, ενώ συνολικά η ζωή αλλάζει στην εποχή των πολέμων, ώστε να ξαναμοιραστεί ο κόσμος στα πεδία των μαχών.

Η Ελλάδα μπαίνει για τα καλά στο χορό. Οι φρεγάτες και τα F-16 στην Κύπρο, η παροχή κάθε διευκόλυνσης στους Αμερικανούς μέσω των βάσεων, οι πύραυλοι Patriot στη Σαουδική Αραβία και η κάθε μορφής συνεργασία με το Ισραήλ που φτάνει μέχρι και σε αποστολή στρατευμάτων στη ματωμένη Γάζα, δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα του λαού. Εξυπηρετούν τις βλέψεις της ελληνικής ολιγαρχίας, της τάξης του Μυτιληναίου που μας έλεγε ότι είναι καιρός για «κανόνια, όχι βούτυρο» και του Μαρινάκη που ανησυχεί για τα στενά του Ορμούζ και τα κέρδη των πετρελαιάδων και των εφοπλιστών...

Το λογαριασμό των πολέμων του κεφαλαίου τον πληρώνει η εργατική τάξη, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Προς το παρόν, οι λαοί του Ιράν, της Παλαιστίνης, του Λιβάνου ματώνουν αλλά εξακολουθούν να αντιστέκονται ηρωικά, ενώ εμείς βλέπουμε το κόστος ζωής να εκτινάσσεται, τις όποιες κοινωνικές παροχές να εξαλείφονται και τα ΜΜΕ των ολιγαρχών να μας ταΐζουν πατριδοκαπηλία για να εκβιάσουν τη σιωπηλή μας συναίνεση.

Θέλουν να ζούμε και να πεθαίνουμε για τα κέρδη τους!

Εν έτη 2026 οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες όχι μόνο δεν βλέπουμε τις ζωές μας να βελτιώνονται χάρη στην τεχνολογική πρόοδο, αλλά αντίθετα οι εργασιακές σχέσεις επιδεινώνονται διαρκώς. Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και μεγάλο μέρος της αστικής δήθεν αντιπολίτευσης (ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ακροδεξιά) έχουν καταπατήσει το 8ωρο, ακόμα και με 13ωρο (δια χειρός Νίκης Κεραμέως), στο όνομα μάλιστα της «ελευθερίας» να διαλέξεις περισσότερη εκμετάλλευση. Τα σωματεία φακελώνονται στο ΓΕΜΗΣΟΕ ή εξαναγκάζονται να κάνουν ηλεκτρονικές εκλογές, οι συνδικαλιστές αντιμετωπίζουν πειθαρχικές και ποινικές δίωξεις, το απεργιακό δικαίωμα μπαίνει ολοένα και περισσότερο στο στόχαστρο.

Έτσι κάπως διαμορφώνεται η καθημερινότητα του κόσμου της δουλειάς. Με το μισθό να τελειώνει στις 15 του μήνα και τα ωράρια ολοένα να ξεχειλώνονται, με τον βούρδουλα της ανταγωνιστικότητας στον ιδιωτικό τομέα και αξιολόγησης στο δημόσιο, ώστε να απολύεται όποιος αντιμιλάει. Η νέα γενιά αντικρύζει την άβυσσο της επισφάλειας, και της εργασίας χωρίς δικαιώματα. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση μοιράζει κουπόνια πείνας και πανηγυρίζει –μαζί με τις συνδικαλιστικές ηγεσίες– για την υποτιθέμενη επιστροφή των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, με μισθούς που δεν βγαίνει ο μήνας. Οι δολοφονημένες εργάτριες στο εργοστάσιο της **Βιολάντα** που προστέθηκαν στους πάνω από 200 νεκρούς της τάξης μας στους χώρους δουλειάς το 2025 αποδεικνύουν ότι το κεφάλαιο δεν έχει κανέναν ενδοιασμό για να αυξήσει την κερδοφορία του, ακόμα και αν οι χώροι δουλειάς έχουν διαρροή γκαζιού. Δεν θα επιτρέψουμε άλλες εργοδοτικές δολοφονίες, δεν θα δουλεύουμε σε υποψήφια νεκροταφεία εργατών.

Με ένα εργατικό κίνημα ταξικής χειραφέτησης για τις κατακτήσεις του 21^{ου} αιώνα!

Είναι φανερό ότι **χρειάζεται ένα νέο εργατικό κίνημα σε μορφές και περιεχόμενο** για να μπορέσει να απαντήσει στην επίθεση που εξαπολύεται στην εργατική τάξη. Ένα κίνημα που θα βάλει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες τύπου Παναγόπουλου και σία, τον υποταγμένο εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Αυτών που προσπαθούν να κάνουν το εργατικό κίνημα εταίρο του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων, μασουλώντας για αντάλλαγμα ευρωπαϊκά κονδύλια, οργανώνοντας συνέδρια σε πολυτελή ξενοδοχεία και έχοντας τελικά ανύπαρκτη σχέση με τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Χρειάζεται ένα εργατικό κίνημα που θα υπερβεί τα όρια του ΠΑΜΕ που βάζει φρένο στη δυναμική των αγώνων όταν ξεφεύγουν από τον έλεγχό του και απαξιώνει τα πολιτικά αιτήματα με την πρόφαση ότι καπιταλισμό έχουμε «είτε έτσι, είτε αλλιώς» (πχ δημόσιο ή ιδιωτικό) πάλι χαμένοι θα είμαστε.

Το εργατικό κίνημα που μπορεί όχι απλά να διεκδικήσει τα χαμένα ολόκληρων αιώνων όπως είναι το 8 ώρο που καταστρατηγείται, αλλά να ορίσει και τα σύγχρονα δικαιώματα της τάξης στον αιώνα μας είναι **ένα κίνημα που:**

- Θα απαντάει στα καθολικά συμφέροντα της εργατικής τάξης διεκδικώντας από το μισθό, τα ωράρια και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, μέχρι το σταμάτημα του πόλεμου και της ακρίβειας, τις ανάγκες για δημόσια αγαθά, για ελεύθερο χρόνο και πολιτισμό.
- Θα τα βάζει με το σύνολο των εχθρών της εργατικής τάξης, από τα αφεντικά στους χώρους δουλειάς, μέχρι τις κυβερνήσεις, την ΕΕ και τους μηχανισμούς της που εκφράζουν το συλλογικό κεφάλαιο και προωθούν όλο το αντεργατικό οπλοστάσιο.
- Θα οργανώνεται μέσα στους χώρους δουλειάς με κέντρο τις γενικές συνελεύσεις που οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες θα συζητάνε τα προβλήματα και τις διεκδικήσεις τους, θα οργανώνουν τους αγώνες τους και θα συντονίζονται μακριά από την γραφειοκρατία της υποταγής.

Με την αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική αριστερά μπροστά!

Η αντικαπιταλιστική-κομμουνιστική αριστερά είναι η μόνη που μπορεί να μπει σφήνα στην πολιτική της συναίνεσης των αστικών κομμάτων και την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κεφαλαίου. Γιατί είναι μέσα στους αγώνες που ξεσπούν και προσπαθεί να τους δώσει ανατρεπτική προοπτική. Προωθεί την κοινή πάλη όλων των αγωνιζόμενων κομματιών. Δεν φοβάται να πει ότι πρέπει να χάσει πλούτο και εξουσία το κεφάλαιο για να ζήσει ο κόσμος της εργασίας – άρα να κρατικοποιηθούν όλα τα δημόσια αγαθά και οι επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας. Να φύγουμε από τους μηχανισμούς του πολέμου και της οικονομικής ασφυξίας την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Η πολιτική της τρομάζει τους κυβερνητικούς εκπροσώπους (όπως ο Άδωνης και ο Πρετεντέρης) για αυτό και τη συκοφαντούν.

Στα σχέδια του κεφαλαίου και των κυβερνώντων που το υπηρετούν η απάντηση πάντα θα είναι οι Πρωτομαγίες μας!

Όπως στο **Σικάγο** το 1886 ο αιματοβαμμένος ξεσηκωμός των συνδικάτων για το οχτάωρο αντήχησε σε όλο τον κόσμο. Όπως στην **Θεσσαλονίκη** το 1936 η εργατική τάξη με μπροστάρηδες τους καπνεργάτες τα έβαλε με την εργοδοσία, τη χωροφυλακή και το στρατό. Όπως στην **Καισαριανή** το 1944 ανήμερα Πρωτομαγιάς οι 200 αλύγιστοι κομμουνιστές έπεσαν στο όνομα της πανανθρώπινης χειραφέτησης από το τέρας του ναζισμού και το σύστημα που το εξέθρεψε.

Ο χειρότερος εφιάλης τους είναι να οργανώσει η εργατική τάξη τη δύναμη που έχει στα χέρια της. Για να ανατρέψει την εκμετάλλευσή της, τους πολέμους που τη βάζουν να δίνει το αίμα της συμμετέχει, το σάπιο απάνθρωπο σύστημά τους. Να παλέψει για μια κοινωνία με κέντρο την ελευθερία, την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, τη συνεργασία και την ισότητα, μια νέα κομμουνιστική προοπτική.

kommap.gr

**ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

οργάνωση της **ΑΝΤΑΡΣΙΑ**

